GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 9, ALBA- IULIA

AN ŞCOLAR 2018 /2019

Director: Maria LUDUŞAN

ALBINIȚA MAIA ŞI PRIETENII EI

REVISTĂ PENTRU COPII ŞI PĂRINȚI

Albinița Maia vă recomandă, spre lectură:

AMINTIRI AMESTECATE..... 3

PITICUL DIN LEGUME- poveste……... 5

ANIMALE COLORATE- cântecel distractiv…….. 6

URSULEȚUL MARTIN ŞI PRIETENII SĂI – poveste terapeutică…….. 8

MAMA MEA, COMOARA MEA- fişă de lucru…… 11

SOSIREA RÂNDUNELELOR- poveste……... 12

COPACUL SUPĂRAT- poveste…… 14

TICĂ- poveste…… 16

LABIRINT- fişă de lucru ……... 18

Găseşte diferențe!- fişă de lucru …… 20

REGULI DE COMPORTARE CIVILIZATĂ ……22

GHICITORI CU RĂSPUNSURI AMUZANTE, PENTRU COPII ISTEȚI…….. 24

Potriveşte umbra!- fişă de lucru ……25

Glume pentru copii..... 26

Figuri geometrice- fişă de lucru ……..27

„Găseşte umbra!”- fişă de lucru ……...29

„Completează desenul!”- fişă de lucru ……...31

AMINTIRI AMESTECATE

O poveste reală, trăită de prof. Maria LUDUŞAN

E miros de primăvară!

În curte, corcoduşii sunt grei de mantie albă, parcă i-ar fi nins azi noapte. Pe sârmele stâlpilor de telegraf croncăne două ciori negre ca smoala, iar din podul casei vecinilor îşi ia zborul, speriată o cucuvea. Sălciile din grădina lui Mustăciosu sunt înverzite răspândind în jur miros de verdeaţă. Îmi aduce aminte că în copilărie nu prea aveam jucării cumpărate de la oraş, aşa că tata se ducea în grădină, unde crescuse o salcie, se pare dintr-un stâlp pus la gard, tăia o ,,cleoambă" , aşa ca de un deget de groasă. Din ea tăia bucăţi cam de vreo 10-12 centimetri, le bătea uşor cu brişca să se desfacă mai uşor coaja, le ticluia nişte tăieturi la un capăt, pe care mai târziu le-am învăţat şi noi, fetele şi ieşeau nişte fluierici de toată frumuseţea. Simţeam în gură gustul amar al salciei, dar ce mai conta când sunetul celor trei fluierici făceau ca toată curtea să răsune de glasul găinilor, curcilor, raţelor şi a altor orătănii, speriate de zgomot. Mamei nu-i prea convenea sunetul orchestrei şi ne ameninţa că şi ea ştie să folosească cleoamba de salcie, evident în alte scopuri, dacă nu ne potolim. Tata zâmbea şugubăţ şi ne trăgea cu ochiul, adică ,,luaţi-o mai uşor că-i bai".

Ne-am ataşat întotdeauna de animalele noastre din curte, poate pentru că nu ne permiteam mai mult de un porc, un câine, o pisică...E adevărat erau multe păsări, dar cu astea nu prea te puteai juca. Aşa că porcul, câinele, pisica erau preferatele noastre. Porcul avea evident nume: Cicica, Jamel în funcţie de sex. Erau atât de blânzi că ne permiteau să-i călărim. Puneam pe ei ,,şaua", de fapt un sfetăruţ de lână al mamei, ne suiam călare şi el ne căra agale prin curtea plină de troscoţel. Dar şi noi îl răsplăteam. Când se aşeza la soare să lenevească, îl scărpinam pe burtă, iar el grohăia fericit. De aceea tăiatul porcului pentru noi nu era o zi de bucurie. Stăteam în casă şi plângeam de ne rupeam băierile, nerezistând totuşi tentaţiei bobotăii când se pârlea cu paie Jamelul sau Cicica, după caz. Cred că sentimentul era acelaşi cu al personajului lui Labiş din *Moartea căprioarei*.

Îmi amintesc că am avut la un moment dat o pisică frumoasă, cu pete galbene, albe şi cafenii, blândă şi cu o faţă mereu nevinovată., dar legată de o poveste mai puţin obişnuită. Avea tata o bicicletă, Tohan parcă era marca, cu care mergea adesea pe unde avea treabă, chiar până la Aiud, la serviciu, în cazurile rare când pierdea autobuzul din cine ştie ce motive. Şi bicicleta trebuia întreţinută, aşa că periodic îi ungea cu vaselină diferitele componente. Vaselina se afla într-o cutie metalică, de conservă şi ,,pusă bine" sub un stălaj. La un moment dat tata observă că se tot reduce cantitatea de vaselină din recipient. Ne întreabă pe noi dacă nu ştim ceva de minunea cu vaselina,

noi nu şi nu, dar ca să nu fim bănuite că cine ştie ce năzbâtie am fi făcut, ne transformăm în detectivi. Şi ce să vezi? După vreo două zile de pândă, o vedem pe Pisi ieşind de sub stălaj lingându-şi botul de parcă dăduse de oala cu smântână. Aşa că a fost minunăție mare în familie, vaselina a ajuns într-un loc la care Pisi nu avea acces, dar o vedeam adesea strecurându-se sub stălaj şi ieşind cu o figură deznădăjduită.

Din nefericire, dacă cloștele scoteau pui într-o perioadă mai rece se întâmpla ca unii dintre aceştia să moară. Era un prilej de a ne pune în valoare calitățile de preoți. Chiar dacă nu participam noi la slujbe de înmormântare că nu ne lăsau părinții, mergeam la biserică duminica şi știam cam care este „limbajul preoțesc”. Ca urmare săpam o groapă pe ştăstul din fața casei (căci numai pe o parte a uliței erau case), luam cu grijă puiul decedat şi îl aşezam în groapă, apoi cu o cădelniță realizată din sfoară si o cutie de conservă mică ne învârteam de jur împrejur rostind „Doamne miluieşte-ne” până consideram că sufletul răposatului s-a ridicat la ceriuri. Apropo de sănătatea trupească a puilor de găină, era pe vremuri un medicament, nişte pastiluțe mici de culoare galbenă, numite Galisan (nu ştiu dacă acum se mai găsesc, un fel de Piramidon uman) şi pe care mama şi bunica le administrau puilor când aceştia dădeau semne de boală. Unii chiar supraviețuiau!

Acum e pustiu în curțile oamenilor de la țară. Nu se mai aude glas de pasăre sau mugetul vacilor scoase la păscut, cântatul cocoşilor trezindu-te în zori. Nu se simte nici mirosul pâinii scoase din cuptor. Oamenii s-au orăşenit. Nu știu dacă e bine sau e rău, e doar... pustiu.

Astăzi parcă mi-am adus aminte mai degrabă întâmplări cu animale, dar câte amintiri mă bântuie mai ales acum, în preajma sărbătorilor...

Să ne auzim cu bine!

PITICUL DIN LEGUME

(Mănâncă legume, sunt sănătoase!)

preluată de prof. înv. preşc. Liliana HONDOLA

Marian nu mânca cu plăcere legume, nu-i plăceau deloc aşa că mama l-a luat cu ea la piață. O întrebă pe mama lui ce fac aici, iar mama îi spuse că sunt în competiție, câştigă cine găseşte cele mai multe legume cu formă ciudată. Băiatul porni fugind cu entuziasm printre tarabele de legume.

- Priveşte, mami, un morcov care arată ca un elefant. Iar acolo este un ardei care arată ca o ciupercă!- striga băieţelul zâmbind.

Au ales şi alte legume cu formă haioasă, le-au pus în coş şi au pornit spre casă.

- Ce vom face cu ele? întrebă Marin când au despachetat totul în bucătărie.

- Vom face un pitic drăguț din aceste legume, spuse mama veselă.

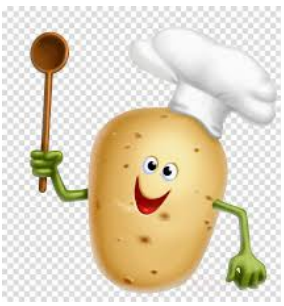
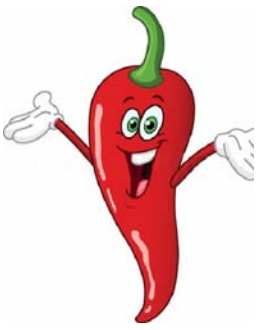
Băieţelul privi cu atenție. Piticul era personajul lui preferat din desenele animate şi mai avea un pitic de pluş cu care obişnuia să doarmă.

Au tăiat legumele cu grijă şi au pus feliile pe o tavă. Barba piticului era din morcovi, fața lui din ardei şi haina lui din castraveți. Pe lângă acest pitic au mai făcut şi o floare din legume.

Sosi vremea cinei. Tatei îi plăcu foarte mult piticul de legume şi mânca din el cu poftă. Şi băieţelului i se făcu chef să guste, luă din barbă, din față şi din haina piticului. Abia acum aflase gustul ardeiului. Castravetele şi morcovul i se părură absolut delicioase.

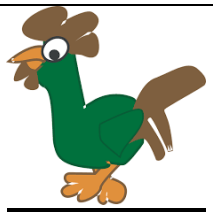
De atunci mama şi Marin au făcut diverse figuri din legume, iar băieţelul gusta din fiecare cu multă curiozitate. Peste puțin timp legumele deveniră preferatele lui. , Nu înțelegea de ce până acum refuzase să le mănânce.

ANIMALE COLORATE

Un minunat cântecel distractiv, marca - ***Gasca Zurli***

1. Ini mini maini mo, Vreau să fiu un cal maro Ini mini maini mu, Mai departe spune nu.	
R: Spune-ne ce-ai inventat, *Animalul colorat,* *Fantezia de te lasă* *Gâdilatul cel pedeapsă!* *Heeeeei, un, doi, trei, şi*	
2. Ini mini maini moz, Vreau să fiu pisica roz Ini mini maini mu, Mai departe spune nu.	
R: Spune-ne ce-ai inventat, *Animalul colorat,* *Fantezia de te lasă* *Gâdilatul cel pedeapsă!* *Heeeeei, un, doi, trei, şi*	
3. Ini mini maini mi, Vreau să fiu girafa gri Ini mini maini mu, Mai departe spune nu.	
R: Spune-ne ce-ai inventat, *Animalul colorat,* *Fantezia de te lasă* *Gâdilatul cel pedeapsă!* *Heeeeei, un, doi, trei, şi*	
4. Ini mini maini mede, Eu sunt o găina verde Ini mini maini mu, Mai departe spune nu.	
R: Spune-ne ce-ai inventat, *Animalul colorat,* *Fantezia de te lasă* *Gâdilatul cel pedeapsă!*	

Heeeeei, un, doi, trei, şi	
5. Ini mini maini mastru, Sunt un purceluş albastru Ini mini maini mu, Mai departe spune nu.	
R: Spune-ne ce-ai inventat, *Animalul colorat,* *Fantezia de te lasă* *Gâdilatul cel pedeapsă!* *Heeeeei, un, doi, trei, şi*	
6. Ini mini maini mosu, Eu sunt cățeluşul roşu Ini mini maini mu, Mai departe spune nu	
R: Spune-ne ce-ai inventat, *Animalul colorat,* *Fantezia de te lasă* *Gâdilatul cel pedeapsă!* *Heeeeei, un, doi, trei, şi*	
7. Ini mini maama iiiiii maiiiiii.... Hahahahahahahaha....	
R: M-am blocat la colorat *Pedeapsă-i a mea de luat* *Am să număr pân' la 10* *Animalele să plece!* *1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10*	

– *Pentru vizionare*: **sursa** https://www.youtube.com/watch?v=tQGiGcHWIFI

URSULEȚUL MARTIN ŞI PRIETENII SĂI – *Poveste terapeutică*

preluată de prof. înv. preşc. Ana- Maria BRICIU

Agresivitatea nu este bună!

Această poveste are următoarele obiective:

- Confruntarea cu comportamentul agresiv
- Identificarea consecințelor comportamentului agresiv
- Dezvoltarea empatiei

Ursulețul Martin, puiul Piu şi rățuşca Mac erau foarte buni prieteni.

Erau toți şcolari şi erau colegi încă din grădiniță. Cât timp au fost la grădiniță lucrurile au mers bine, se jucau frumos împreună, mâncau şi dormeau toți la un loc. Sigur că se mai şi certau pentru câte o jucărie, dar destul de rar şi de fiecare dată când se certau, ei îşi cereau scuze şi se împăcau pe loc. Ce vremuri frumoase! Ce bine era să ai cei mai buni prieteni din lume pe care să te poți baza întotdeauna!

- Țin minte, spuse Mac, atunci când am fost răcită şi am avut febră, Martin şi cu Piu m-au vizitat în fiecare zi şi-mi povesteau ce s-a întamplat la grădiniță. Martin mi-a adus chiar trenulețul din plastilină pe care l-a modelat cu ajutorul doamnei educatoare. Avea doar un vagon, dar era cel mai frumos trenuleț din lume! si Pui mi-a adus un fluturaş colorat chiar cu mana lui. Eram atat de bucuroasă că am prieteni ca ei!" .

Dar lucrurile n-au mai fost la fel de când au mers la şcoală. Ceva se schimbase. Martin era întotdeauna nervos şi se certa cu toată lumea, chiar şi cu Piu si Mac. Chiar şi doamna învățătoare era suparată pe el, deoarece nu avea chef să scrie la ore şi vroia să se joace tot timpul.

Odata l-a împins pe Piu aşa de tare încât acesta a căzut şi a început să plângă, iar Martin nici măcar nu şi-a cerut scuze. Ratuşca Mac era la fel de nedumerită de comportamentul lui Martin şi a încercat să stea de vorba cu el.

– Martin ce s-a întamplat cu tine, de ce te comporți aşa? De ce te certi, înjuri şi bați mereu copiii ?"

– Lasă-mă în pace, spuse Martin, fac ce vreau că acum sunt mare nu mai sunt la grădiniță şi pot să fac ce vreau !"

– Bine Martin, dar nu trebuie să te bați şi să înjuri doar pentru că eşti mare, lucrurile pot fi rezolvate şi altfel, cu calm de exemplu."

– Ce spui tu acolo, auzi la ea, cu calm….. Ce vrei, să spună copiii că sunt un bleg?.

- Nu, Mac, daca mă bat atunci sunt cel mai tare!"

– Bine Martin, dar în felul acesta o să rămâi fără prieteni, singur-singurel, nimeni nu o să se mai joace cu tine, iar doamna învățătoare va fi foarte supărată, la fel şi mama ta atunci când va afla.”

– Ce- mi pasă mie?”

– Nu- ți pasă nici de Piu, aşa-i? ştii cum s-a simțit Pui atunci când l-ai împins şi a căzut? A început să plângă, se lovise sărmanul la un genunchi, dar cel mai rău îl durea faptul ca tu, care erai prietenul lui te-ai comportat aşa cu el. I-ai inşelat încrederea. Pui e trist si supărat.”

– Las’ că-i trece, doar ne ştim din grădiniță.”

– Martin să ştii că până nu-ți schimbi comportamentul noi nu mai vorbim cu tine şi nici nu ne mai jucăm cu tine, nu mai suntem prietenii tăi!”

Şi rățusca se ținu de cuvânt, nimeni nu se mai juca cu Martin, nimeni nu mai vorbea cu el, nimeni nu mai voia să stea lângă el la masă.

Martin se simțea singur, încerca să le arate că nu-i pasă dar nu era aşa. Fără prieteni nu era deloc bine. Atunci şi-a dat seama că greşise, credea că dacă se bate va fi considerat ca fiind cel mai tare, dar sfârşise prin a fi singur.

Atunci Martin işi zise: „Prefer să nu fiu considerat cel mai bun la bătaie, ci cel mai bun prieten!” şi fugi într-un suflet la Piu şi Mac să le ceară iertare şi să se împace.

- *Ti-a placut povestea ? Ce ti-a placut cel mai mult in aceasta poveste ?*
- *Cine s-a comportat cel mai frumos in poveste?*
- *Cine s-a comportat cel mai urat in poveste?*
- *Ce au facut prietenii lui Martin atunci cand el s-a comportat urat ?*
- *Cum s-a simtit Piu atunci cand a fost impins si a cazut ?*
- *Cu cine ai vrea sa fii prieten dintre personajele din poveste? De ce?*
- *Cu cine nu ai vrea sa fii prieten dintre personajele din poveste ? De ce?*
- *Ce a facut la sfarsitul povestii ursuletul Martin ? De ce ?*

- Dacă tu consideri, desenează câte o inimioară în dreptul fiecărui personaj al poveştii!
- Desenează mai multe inimioare, în dreptul celui care a avut rolul cel mai important (a fost mai înțelept)!

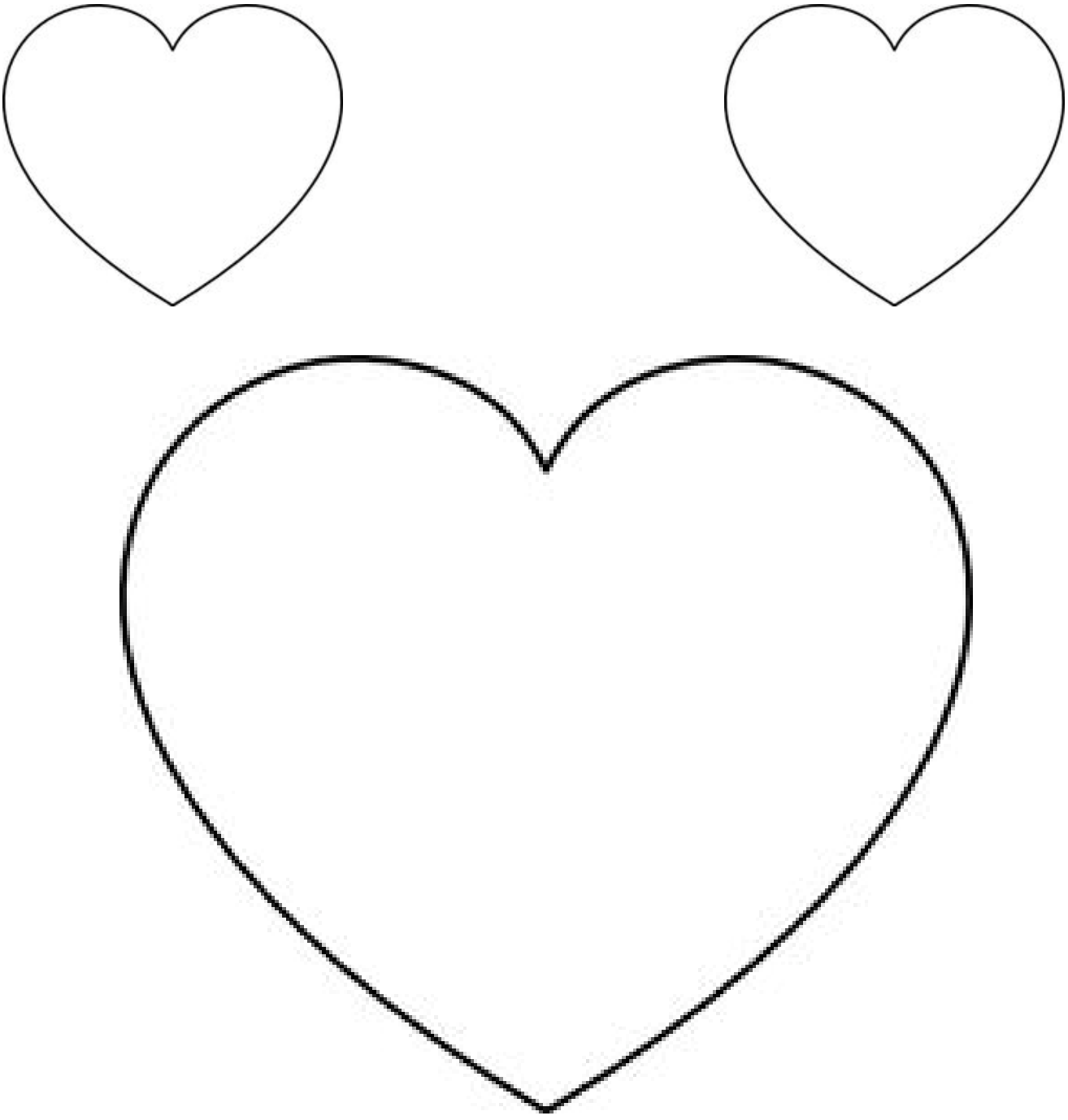

MAMA MEA, COMOARA MEA

Fişă de lucru propusă de prof. înv. preşc.Cristina POTINTEU

- Desenează portretul mamei tale în inimioara din centrul paginii!
- Colorează imaginea din stânga, folosind culoarea ei preferată.
- Desenează obiectul preferat al mamei tale în inimioara din dreapta.

SOSIREA RÂNDUNELELOR

Poveste propusă de prof. înv. preşc. Cristina POTINTEU

Este o zi însorită de primăvară. Pe cer se văd stoluri de rândunele care se întorc obosite din ţările calde.

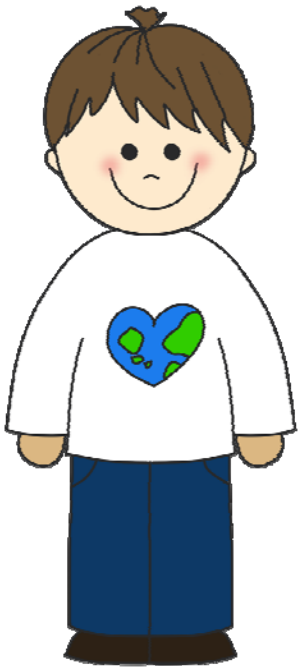
Bogdan stă pe prispa casei şi le priveşte vesel, gândindu-se la drumul lung pe care aceste păsări l-au străbătut. Acum au sosit în ţara lor dragă şi neuitată pentru a-şi reface cuiburile şi a scoate puişorii.

O rândunică micuţă venea în urma celorlalte. Ea nu zbura prea bine. Se lăsă încet, încet spre pământ. Bogdan i-a aruncat câteva grăunţe de grâu. Rândunica s-a apropiat neîncrezătoare şi a ciugulit câteva. Când l-a zărit pe băiat, a vrut să-şi ia zborul, însă nu a reuşit. Bogdan a luat-o frumuşel în mână şi a observat că era uşoară ca o pană. Şi-a dat seama că este istovită de foame şi de sete.

Băieţelul a luat-o, a hrănit-o şi i-a dat apă. Peste câteva zile rândunica şi-a revenit şi a început să zboare. Bogdan văzuse un stol de rândunele rotindu-se în jurul casei. A eliberat-o, iar rândunica cea mică a zburat la surori, ciripind veselă.

Bogdan şi-a dat seama că micuța zburătoare şi-a regăsit familia. Bucuria lui era nemărginită, fiindcă nu a trecut ziua fără să facă o faptă bună.

- Colorează tabloul în culori potrivite!

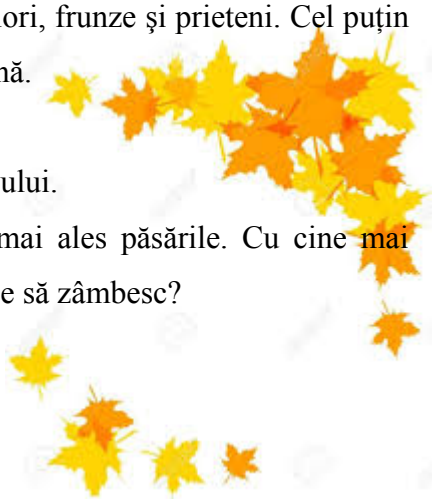

COPACUL SUPĂRAT

poveste propusă de prof. înv. preşc. Ioana CRIŞAN

A fost odată un copac. Anotimpul lui preferat era primăvara, deoarece era încărcat cu flori multicolore şi frunze verzi, iar prietenele lui, păsările se aşezau pe crengile lui, povestindu-i despre întâmplările prin care au trecut, în natură.

Primăvara a trecut şi toamna a sosit, iar copacul a rămas fără flori, frunze şi prieteni. Cel puțin aşa credea el, deoarece în copac au mai rămas câteva frunze de toamnă.

- Vai, ce singur mă simt! A spus copacul, printre lacrimi.

Din când în când, vântul mai sufla câte o frunză de pe crengile copacului.

- Toți prietenii m-au părăsit: florile colorate, frunzele verzi, dar mai ales păsările. Cu cine mai vorbesc eu? Cui îi mai spun ceea ce mă face fericit? Cine mă mai face să zâmbesc?

- Copacule!- spuse frunza maro.

- Hm… Am auzit ceva? S-a întrebat copacul.

- Da, suntem noi, frunzele de toamnă!- a spus frunza galbenă.

- Nu vreau să vă aud şi nici să vă văd! Îmi vreau prietenii înapoi! Plecați!

- Copacule, putem fi prieteni!

- Nu vreau! Plecați! Îmi vreau prietenii înapoi! Voi nu sunteți prietenii mei!

Frunzele au tot încercat să se împrietenească cu copacul, dar acesta nici nu voia să auda de aşa ceva. Copacul şi-a scuturat crengile, iar frunzele au căzut. Acum copacul chiar a rămas singur şi a început să plângă, rugându-le pe frunze să se întoarcă:

- Frunze frumoase, vă rog să vă întoarceți! Îmi pare rău pentru cuvintele spuse! Vreau să fim prieteni! Nu mă lăsați singur!

Auzind cuvintele copacului şi văzându-l pe acesta supărat, frunzele s-au hotărât să-l ierte.

- Copac supărat, de azi înainte, fericit vei fi, alături de noi, nimic nu îți va lipsi!

De atunci, copacul şi frunzele au rămas prieteni şi în fiecare toamnă, ei se revăd si petrec împreuna timpul.

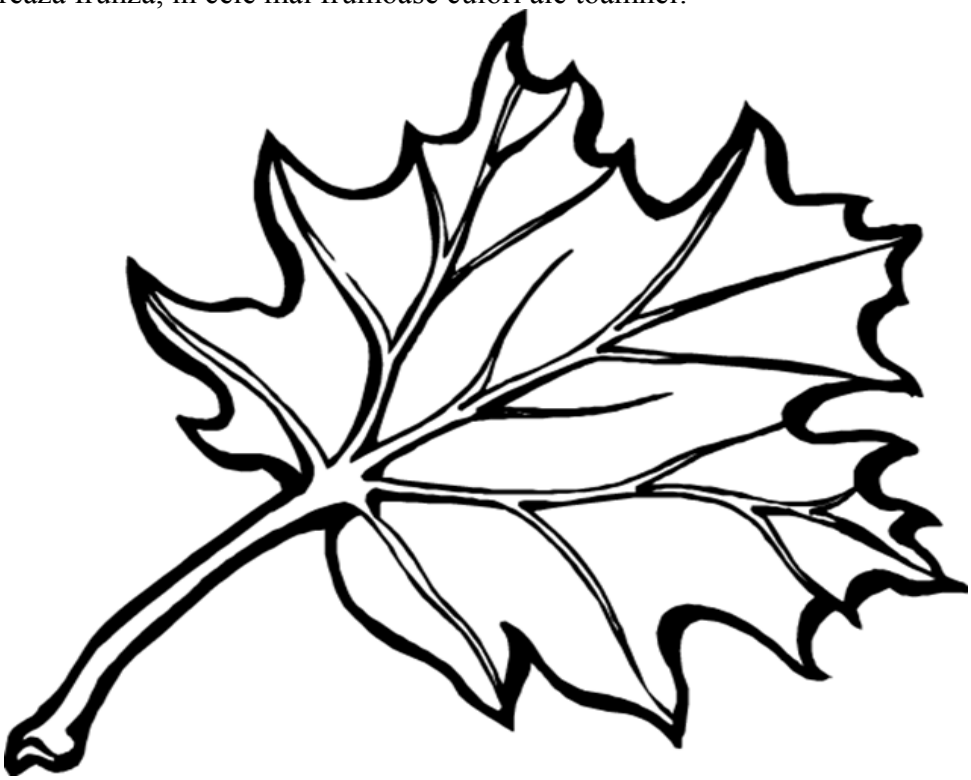

- Indică anotimpul în care copăcelul este supărat!

- Colorează frunza, în cele mai frumoase culori ale toamnei!

TICĂ

poveste propusă de prof. Maria-Diana MUNTEAN

E dimineaț. Tică se pregăteşte să meargă la grădiniță. Pe scaun îl aşteaptă Miți, pisicuța lui de pluș.

Cu o zi în urmă, educatoarea le-a cerut copiilor să aducă de acasă o jucărie pe care să o prezinte celorlalți. Tică a tot căutat printre zecile de jucării, dar nu a găsit nici una pe care ar fi putut să o arate colegilor fără a se simți deloc ruşinat. Nici una nu era îngrijită. Pe unele le-a rupt Săndel, verişorul lui mai mic, iar pe altele le-a rupt chiar el. Ursulețul Martinică nu mai avea decât o lăbuță, tigrul fioros nu mai avea mustăți, o aripă a avionului era ruptă, iar Oscar, cățelul, n-avea decât un ochi. Până și maşina lui preferată era fără roți. Nici Miți nu arăta mai bine. Din greşeală, Tică i-a rupt o ureche chiar în ziua în care o primise cadou de la tatăl său. Aseară, ca să-şi ascundă fapta în fața colegilor săi, a luat pălăria dirijorului din lemn şi a pus-o pe creştetul pisicii.

Acum băiatul e gata de plecare. Cu grijă, el ia pisica, însă înainte îi îndeasă mai bine pălăria pe cap, să nu cadă.

„Ce frumoase sunt jucăriile copiilor!" gândi Tică atunci când intrase în sala de grupă. „Parcă le-au cumpărat de la magazin chiar în dimineața aceasta."

Rând pe rând, copiii vin în fața clasei.

- Acesta este Bobiță, iepuraşul meu de pluș, a spus o fetiță cu ochii negri. Are blăniță albă și urechi atât de lungi, încât poate să mă audă de oriunde-l strig.

Lăbuș este cățelul meu preferat. Are lăbuțele negre. L-am primit de ziua mea. De-atunci îl port cu mine aproape peste tot, a spus un băiețel care ținea la piept un mic cățel din lemn.

- Cu vaporul meu bleumarin voi călători pe toate apele lumii, a zis un baiat înalt și blond, care demult visează să devină marinar.

Iată că a sosit şi rândul lui Tică. Sfios, băiatul păşeşte în fața copiilor. Se gândeşte ce vor spune dacă va cădea pălăria şi-i vor vedea pisica fără o ureche.

- Miți este pisicuța mea. Când ne jucăm împreună îi dau să mănânce caşcaval, însă sunt sigur că atunci când n-o vede nimeni, prinde şoricei. Spunând acestea, Tică se îndreaptă spre locul său.

- Uf! Când vom ajunge acasă, am s-o rog pe mama să-ți coase urechiuța la loc, pisicuțo! Sunt sigur că se află în sertarul cu șosete. De fapt, am s-o rog să mă ajute să fac iarăşi fericite toate jucăriile", spuse Tică în gândul său.

Ziua trecuse repede, iar părinții au început să sosească după copii. A sosit şi mama lui Tică. Pe drum, băiatul e mai tăcut decât de obicei. Ajuns acasă, Tică îi arată mamei jucăriile, rugând-o să-l ajute să le repare pe toate. Mama ia acul şi aţa. Rând pe rând, toate jucăriile trec prin mâinile ei.

E seară. Pisicuța Miți, ursulețul Martinică, tigrul fioros, avionul, cățelul Oscar şi toate celelalte jucării stau aranjate pe rafturile dulapului. Privind bucuros la ele, Tică îi mulţumeşte mamei de ajutor şi îşi promite că de-acum va avea grijă de toate jucăriile.

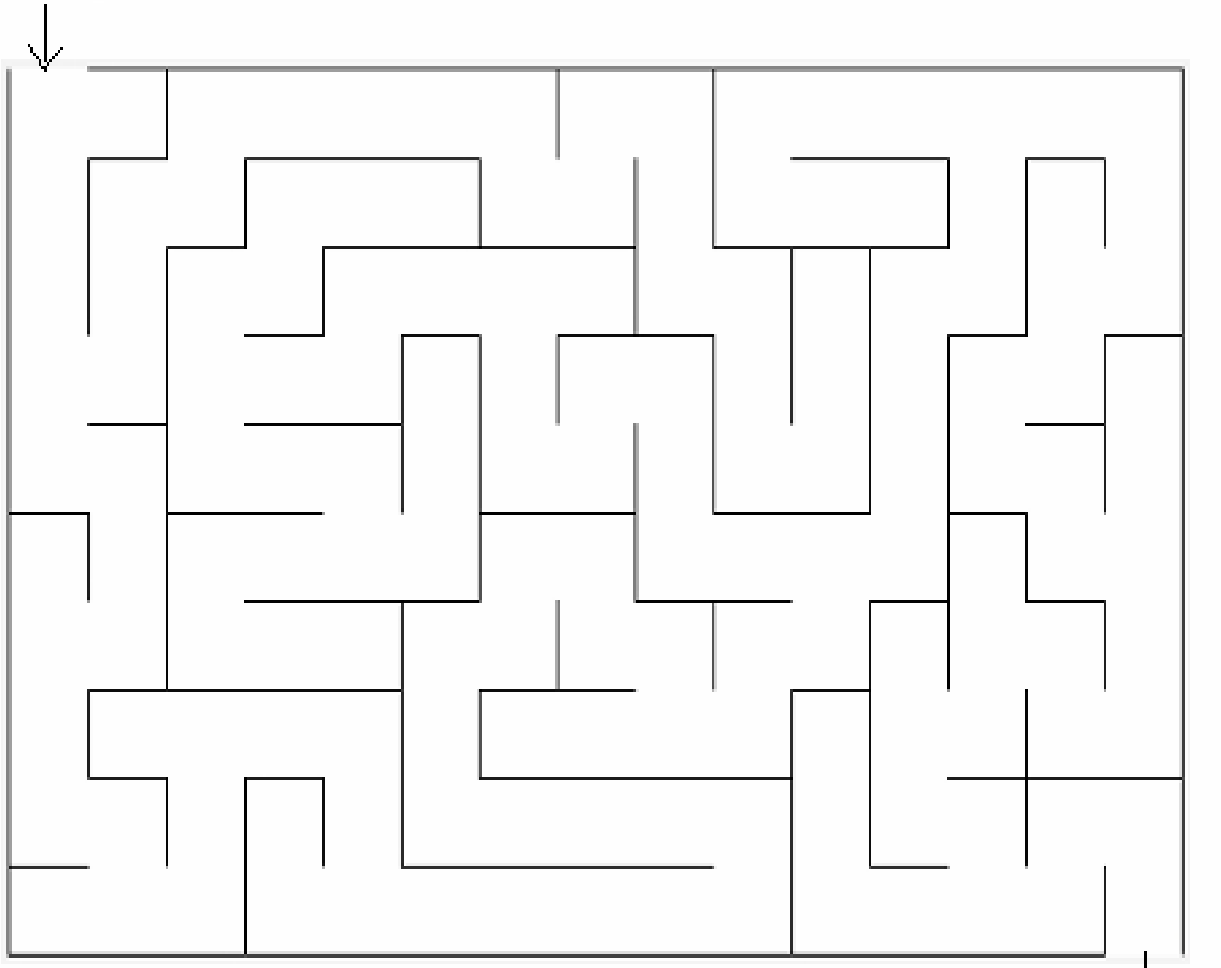

LABIRINT

propusă de prof. înv. preşc. Mariana BOGDAN

- Cele două lebede doresc să înnoate împreună, pe lac!
- Găseşte drumul pe care îl va parcurge lebăda prin labirint, pentru a ajunge la surioara ei!

FIȘĂ DE LUCRU- *Găseşte diferențe!*

Între imaginea 1 și imaginea 2 există 5 deosebiri. Găsește-le!

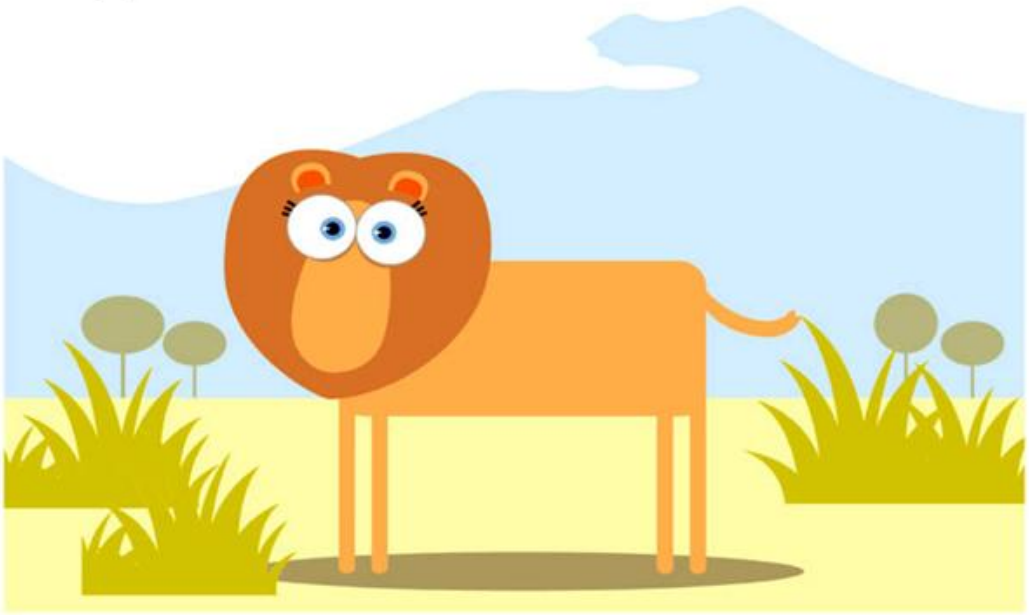
Între imaginea 1 și imaginea 2 există 5 deosebiri. Găsește-le!

Între imaginea 1 și imaginea 2 există 5 deosebiri. Găsește-le!

1

2

REGULI DE COMPORTARE CIVILIZATĂ

Pot să fiu un SUPER-PRIETEN!

Created for Tab by Lisa Grant & Rochelle Lentini
2002

1

Îmi place să mă joc cu prietenii mei, la grădiniţă.

2

Să ai prieteni e minunat! Acum am mulţi prieteni. Au fost zile însă când nu era aşa. Până nu demult, când doream să mă joc cu jucăriile altor copii, în loc să cer voie, le smulgeam din mâna lor.

Şi uneori simţeam nevoia să folosesc cuvinte urâte, să împing şi să lovesc, ceea ce pe colegii mei îi supăra.

3

Când mi-am dat seama că aşa nu voi avea niciodată un prieten, m-am hotărât să mă schimb.

Acum, dacă vreau să mă joc cu cineva sau cu o jucărie spun:
„Pot să mă joc cu tine?"
„Îmi dai şi mie jucăria, te rog?"
Nu mai iau jucăria, ci aştept ca celălalt să mi-o dea.

4

E aşa bine să ai prieteni!
Pot încerca să fiu un SUPER-PRIETEN!

5

Cum poţi să fii şi tu un SUPER-PRIETEN?

Super-prietenii:

 vorbesc frumos,

 au mâini şi picioare gentile,

 privesc,

 ascultă,

 îşi aşteaptă rândul.

6

Să-ţi aştepţi rândul poate fi distractiv!

Eu şi prietenii mei am învăţat cum să ne jucăm cu jucăriile care ne plac.

Dacă nu avem suficiente jucării ne jucăm pe rând. Şi întotdeauna cer voie dacă intru în jocul altor copii.

7

După ce am cerut voie aştept...

dar niciodată nu am aşteptat mult.

8

Mie şi prietenilor mei ne place să ne jucăm împreună.

Uneori însă, când ne jucăm, mă supăram fiindcă îmi doream ca ei să se joace după regulile mele.

Dar apoi mi-am dat seama că fiecare se poate juca aşa cum doreşte şi toţi ne putem juca frumos împreună.

9

Vă spuneam că uneori obişnuiam să vorbesc urât, să împing şi să lovesc.
Poate vi se mai întâmplă şi vouă asta.
Vreţi să ştiţi cum am reuşit să mă schimb?
Tot ce fac când sunt nervos e să:

Mă opresc!

Să respir adânc de 2 ori şi

să îmi zic:

SUNT LINIŞTIT!

10

Îmi place să mă joc cu prietenii la grădiniţă şi acasă.

Dar uneori se mai întâmplă să fiu nervos sau supărat.

Atunci, ca să nu rănesc pe nimeni, înainte de a face ceva, MĂ OPRESC şi GÂNDESC.

11

Ca un super-prieten ce sunt, mă opresc, respir adânc şi încerc să mă liniştesc. Iar dacă nu reuşesc cer ajutorul unui adult. Şi astfel reuşesc să fiu un SUPER-PRIETEN!

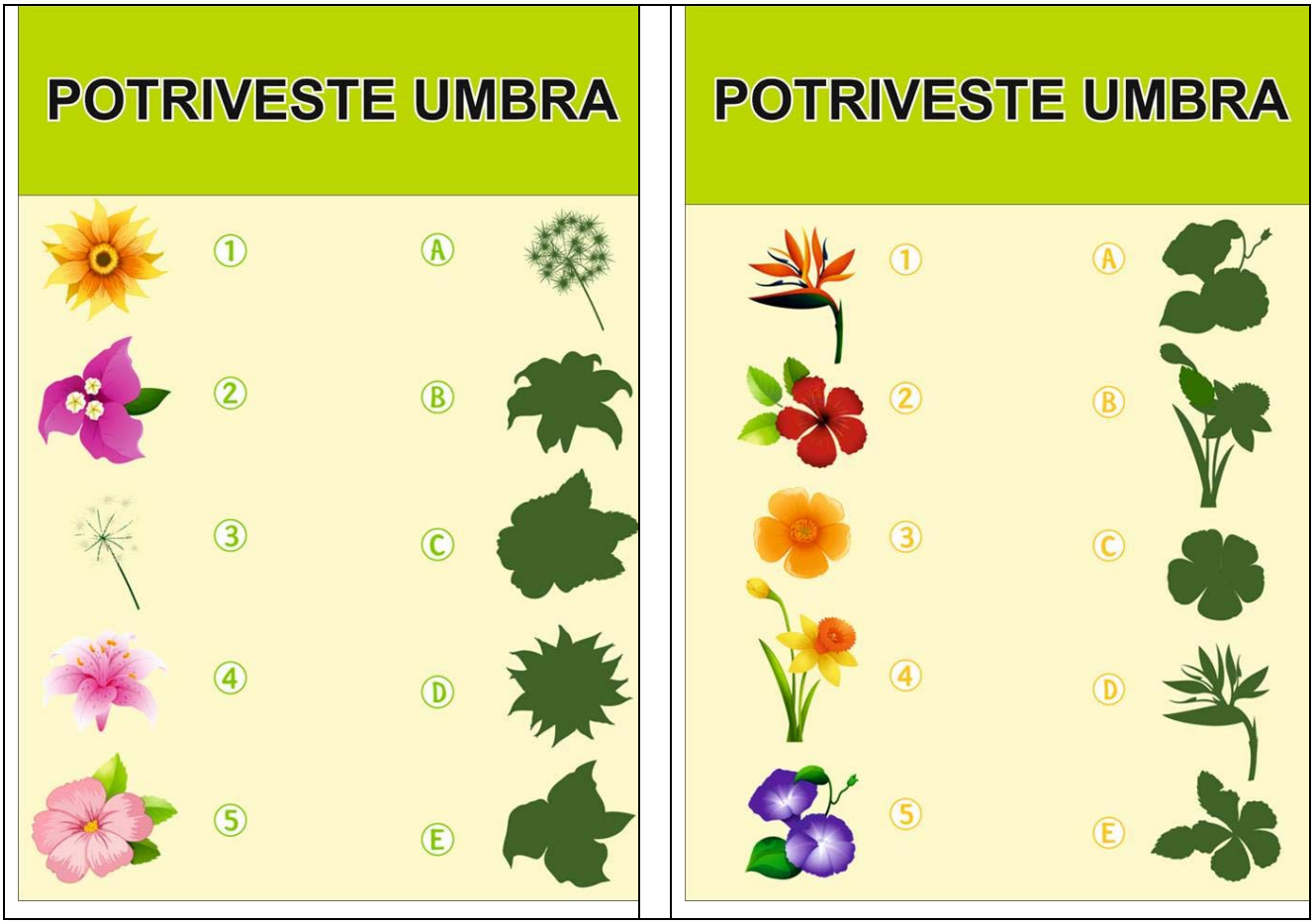
propuse de prof. înv. preşc. Mădălina LUDUŞAN

GHICITORI CU RĂSPUNSURI AMUZANTE, PENTRU COPII ISTEȚI

propuse de prof. înv. preşc. Claudia BUJOR

Unde găseşti un ocean fără apă? *(Pe o hartă!)*	E înaltă când e nouă şi e scundă când e veche! *(O lumânare!)*
Ce trebuie să fie spart ca să poată fi folosit? *(Oul!)*	Ce se umezeşte pe măsură ce te usucă? *(Un prosop!)*
Ce este plin de găuri, dar totuşi ține apa? *(Un burete!)*	Ce trece peste apă şi nu face valuri? (*Podul!)*
Unde poți vedea munți, câmpii, ape, oraşe, chiar şi marea, dar nu găseşti oameni? *(Pe hartă!)*	O pisică albă urcă într-un copac. Cum coboară? *(Tot albă!)*
Ce invenție îți permite să te uiți direct printr-un perete? *(O fereastră!).*	Cum iese un cal alb, care intră în Marea Neagră? *(Ud!).*
Mama Biancăi are trei fiice. Una este Laura, a doua este Sara. Care este numele celei de-a treia? *(Bianca!)*	Cine este mai puternic, un elefant sau un melc? (*Un melc, pentru că îşi cară toată casa în spinare, elefantul, nu!)*
Cum se spune corect: pană de vulpe „la pălărie” sau „pe pălărie”? *(Vulpea are blană, nu pene!)*	Cum poate rezista un copil 10 zile fără să doarmă? *(Simplu: doarme noaptea!).*
Ce nu poți mânca niciodată la micul dejun? *(Prânzul sau cina!)*	Dacă arunci o piatră roşie într-o mare albastră, în ce se va transforma piatra? *(Într-o piatră udă!)*
Unde-i mingea când e gol? *(Între bare!).*	Câte roți are un autoturism? (*5...cu rezerva!*)
Cine are pene si nu zboara? *(Perna!)*	Care cer nu are stele? *(Cerul gurii)*
Ce face vaca in timp ce stă la soare? *(Umbra!)*	Ce poti vedea cu ochii inchisi? *(Vise!)*
Cine spune numai adevărul? *(Oglinda!)*	Ce se poate găsi într-un buzunar gol? *(O gaură!)*
Cine intră mai întâi intr-o casă? *(Cheia!*	Ce-i gata si tot trebuie facut zilnic? *(Patul!)*
Care an durează numai o zi ? (Anul Nou !)	De ce fermierul şi-a luat o vacă maro? (*Pentru că voia să obțină lapte cu ciocolată!)*
Ce te arde fără să fie cald? *(Ardeiul iute!)*	Într-un acvariu sunt 5 peşti. 3 s-au înnecat. Câți au mai rămas? *(Peştii ştiu să înnoate, nu se înnecă!)*
Cine are dinti şi niciodata nu il dor? *(Pieptănul)*	

FIŞĂ DE LUCRU *propusă de prof. înv. preşc. Mariana BOGDAN*

- *Priveşte această frumoasă Zână şi spune ce anotimp reprezintă ea! Desenează, în partea dreaptă a paginii, prima floare care a vestit Primăvara!*

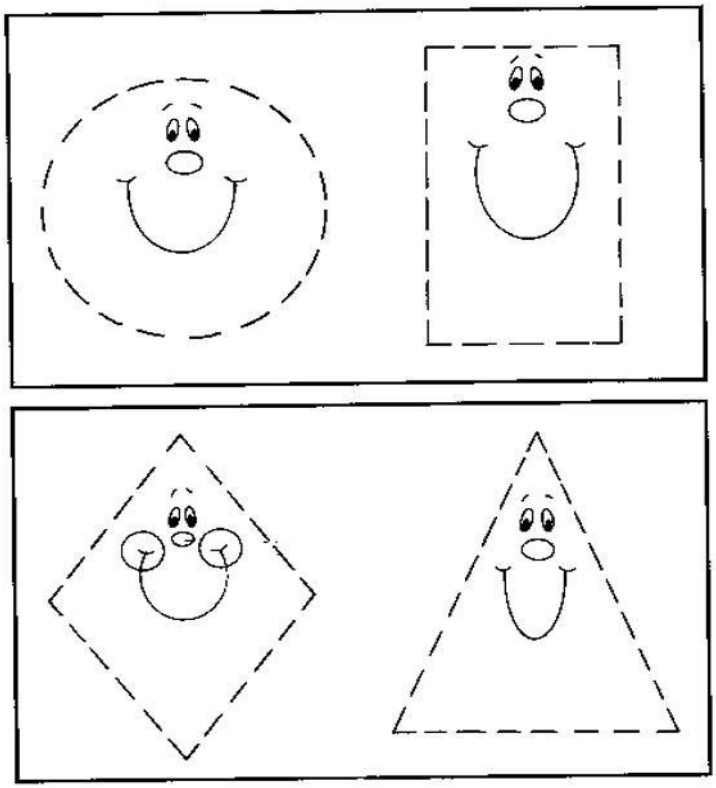
Glume pentru copii *propuse de prof. înv. preşc. Claudia BUJOR*

Mama lui Nicuşor îi zise că nu trebuie lăsat nici un lucru pe ziua de mâine când îl poți face astăzi.. Atunci Nicuşor sări în sus de bucurie şi zise: *– Ascultă, mamă, să mâncăm acum prăjiturile făcute pentru ziua de mâine!*	*Discuție între tată şi fiu:* *– Ştii că eu folosesc PC, tabletă, MP3, smartphone… Voi ce foloseați la şcoală pe vremea voastră?- întreabă fiul curios.* *– Mintea!*
Un motan se apropie de un acvariu şi priveşte cu lăcomie la peştişorul dinăuntru. Întinde laba să prindă peştişorul. Acesta îl vede şi, foarte speriat, strigă: *– Ham, ham! Apoi începe să mârâie întocmai ca un câine.* *Motanul se sperie şi fuge. Peştişorul îngână fericit:* *– Ce bine că am învățat o limbă străină!*	*Bunicul şi nepotul său discutau. Nepotul spuse :* *– Am pe pagina mea din rețeaua de socializare, o grămadă de prieteni pe care nu i-am întâlnit niciodată!* *Bunicul răspunse:* *– Pe vremea mea îi numeam prieteni imaginari…*
Cosmin vine acasă zgâriat tot pe față, pe gât, pe mâini. *– Doamne, ce s-a întâmplat?* *– Am făcut hora în jurul bradului.* *– Păi, şi de ce eşti zgâriat în aşa fel?* *– Eram puțini!*	*Un copil plângea pe hol. Doamna învățătoare îl vede şi-l întreabă:.* *– Ionică, de ce plângi?* *– Un copil mi-a furat plăcinta!* *– A fost cu intenție?* *– Nu, cu brânză!*
Tatăl vine de la creşă cu copilul. Mama îşi pune mâinile în cap: *– Ăsta nu-i copilul nostru!* *Tatăl, mirat…* *– Ce importanță are, mâine tot la creşă îl duc!*	*Educatoarea întreabă:* *– Cum îți dai seama că morcovii sunt buni pentru vedere?* *– Pentru că nici un iepuraş nu poartă ochelari !*
– Dacă te doare dintele acela trebuie să mergem la un dentist. Sper că nu ți-e frică. *– Nu, tăticule.* *– Aşa te vreau, curajos. Să ştii că dentistul nu-ți face nimic!* *– Dacă e aşa, ce rost mai are să-l deranjăm?*	*Matei şi George se întâlnesc după ce ies de la grădiniță:* *Matei: Uh… Ce cald e!!!* *George: Asta nu-i nimic! Găinilor noastre li se dă înghețată pe vremea asta!* *Matei: De ce?!* *George: Ca să nu facă ouă fierte!*

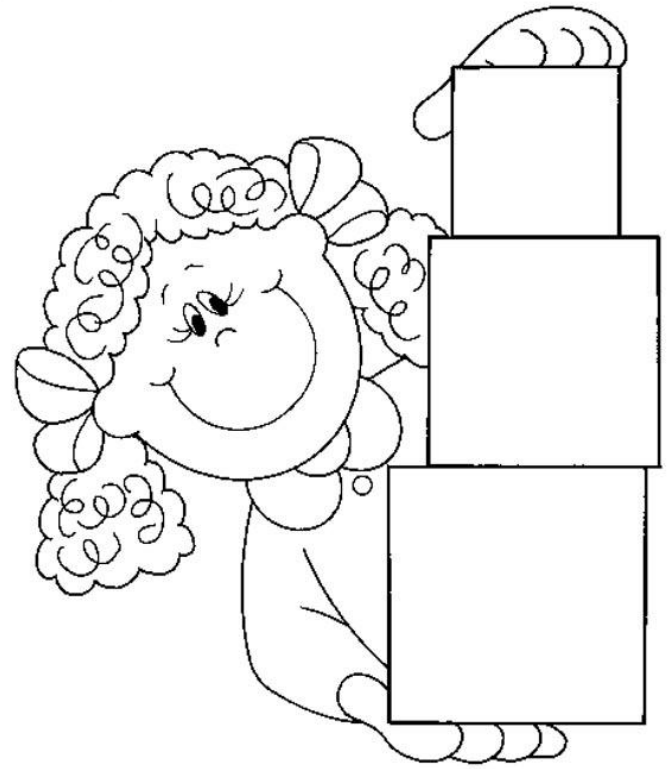

FIŞĂ DE LUCRU *propusă de prof. înv. preşc. Edina NAGY*

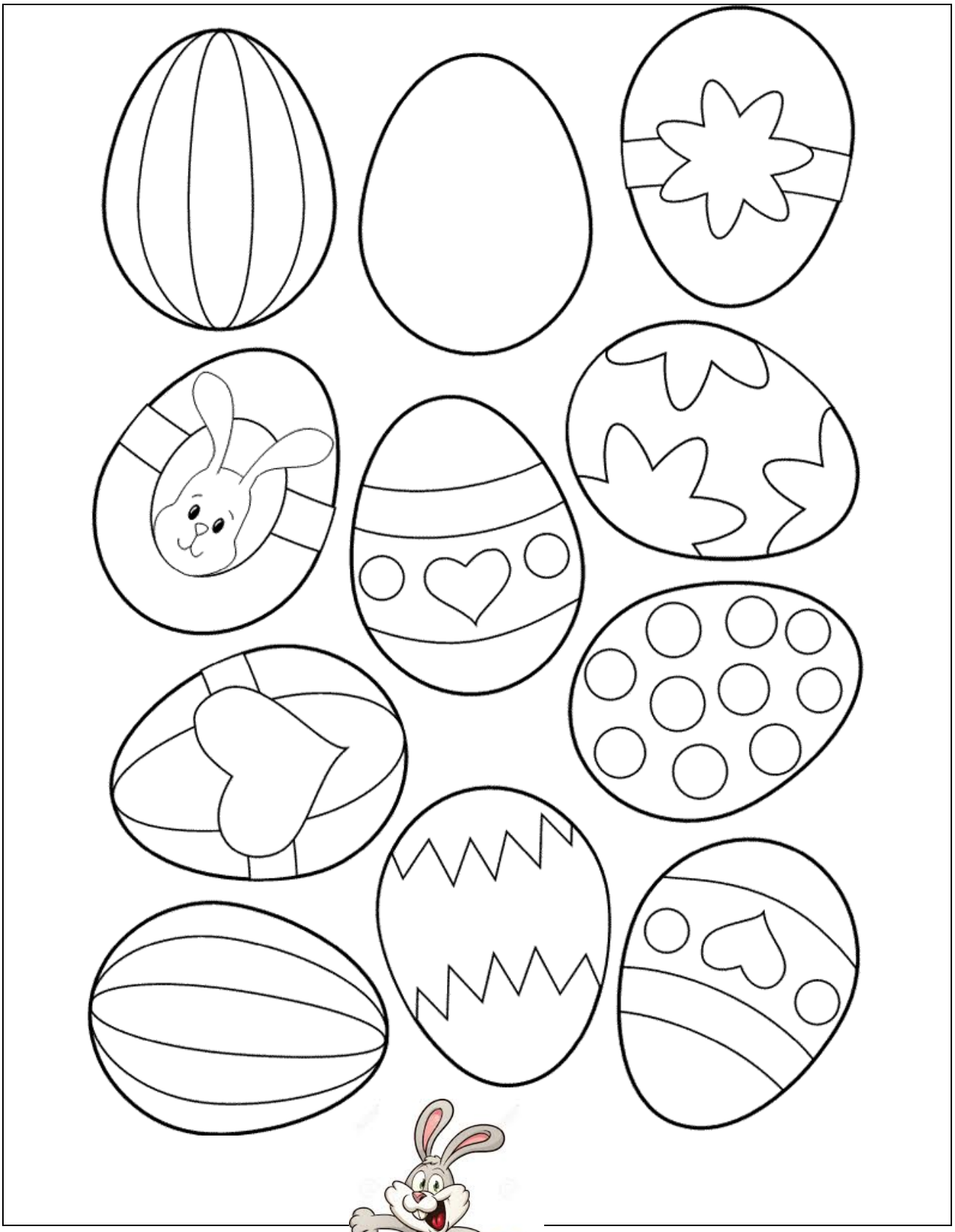
Deseneaza figurile geometrice de mai jos. Coloreaza imaginile!

Numara patratele din desen. Sunt __ patrate. Coloreaza desenul.

- Chiar dacă Paştele a trecut, ajută iepuraşul să decoreze frumos, ouăle ! Le poți pregăti pentru anul viitor !

FIŞĂ DE LUCRU- *„Găseşte umbra!” propusă de prof. înv. preşc.* Geta MARIŞ

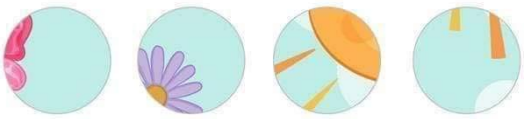

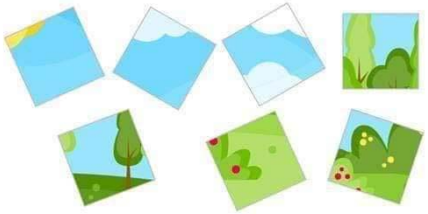
FIŞĂ DE LUCRU- *„Completează desenul!” propusă de prof. înv. preşc. Edina NAGY*

- *Decupează şi apoi completează frumoasele peisaje!*

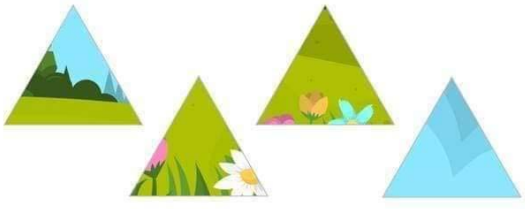

Au colaborat:

Maria LUDUŞAN- director

Ana- Maria BRICIU

Liliana HONDOLA

Maria- Diana MUNTEAN

Edina NAGY

Claudia BUJOR

Mădălina LUDUŞAN

Geta MARIŞ

Cristina POTINTEU

Ioana CRIŞAN

Mariana BOGDAN- tehnoredactare

Ne revedem în numărul viitor!